23.08.2016 г. / 18:02:40

Вяра

23.08 по еретическия, †10 август по православния календар - Св. мъченик и архидякон Лаврентий, Ипполит и Сикст Папа Римски

Страдание на светите мъченици Лаврентий архидякон, папа Сикст и на другите с тях († 258 г.)

Свети архидякон Лаврентий

Свети Сикст (1), папа Римски, бил заловен, заедно със своя клир, и затворен в тъмницата от римския управител Валериан в същото време, когато император Деций (2) тържествено се връщал в Рим след победата си над персите.

Свети Сикст се родил в гръцкия град Атина. Отначало той бил философ, а после станал Христов ученик. Когато пристигнал в Рим, той се проявил като мъдър и благочестив човек и като твърде полезен член на Христовата Църква. Тук

той, в продължение на известно време, преминал различните йерархически степени.

След убийството па светия папа Стефан (3) , заради изповядването на Христовото име, неговото място, обричайки се на сигурна смърт, заел свети Сикст. В това време нямало папа, когото чашата на страданията да била отминала.

Докато светият папа Сикст, заедно с клириците и другите християни, се намирали в тъмницата, в Рим заради Христа били подложени на мъчения двама персийски князе - Авдон и Сенис. Те били доведени от Деций, оковани като пленници. След тяхната мъченическа смърт (4), цар Деций и Валериан заповядали да доведат през нощта светия папа Сикст, в храма, известен под името Телюда.

Когато техните пратеници дошли в тъмницата, за да отведат папата, той казал на християните, които споделяли с него оковите:

- Братя и съмишленици мои! Не се страхувайте от временните мъки, като помните големите страдания, които претърпяха живелите преди нас светии, за да получат венеца на вечния живот. Сам Христос пострада заради нашето спасение, като ни остави пример за подражание (срв. 1 Петр. 2:21). Не се бойте да пострадате за Христа, за да се възцарите след това заедно с Него.

Заедно с папата били отведени и двама дякони - Фелецисим и Агапит. Те били представени пред Деций и Валериан.

- Знаеш ли - обърнал се Деций към папата - по каква причина си доведен и си представен пред нас?

- На мен това ми е твъде добре известно - отвърнал папата.

- Ако знаеш това - казал царят, - то постъпвай така, както

постъпват другите на твое място. Така ще запазиш живота си и ще увеличиш числото на твоите клирици.

- Действително - потвърдил папата, - аз постоянно се грижа за увеличаването на клира.

- Тогава принеси жертва на боговете и ще получиш началството над всички жреци - предложил царят.

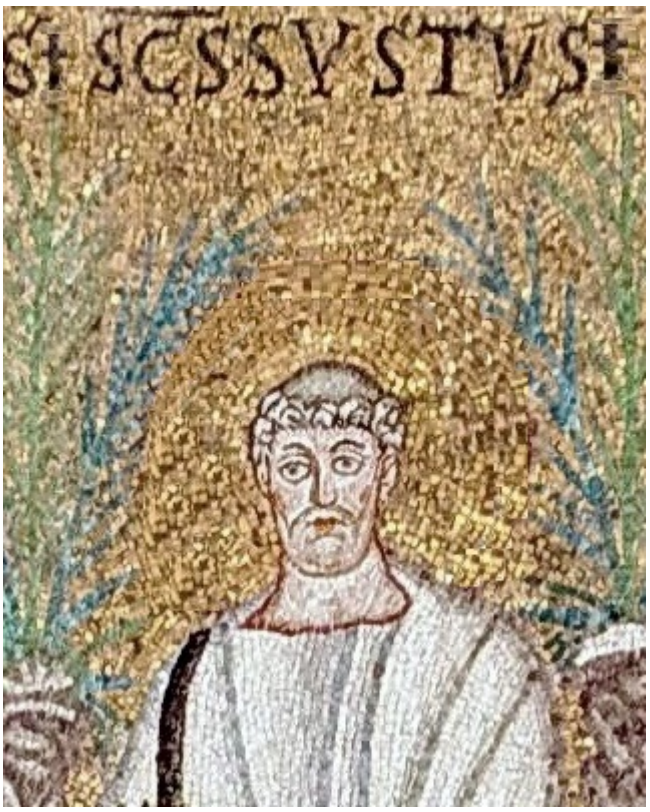

Свети Сикст II папа Римски. Фрагмент от мозайка от Италия. Равена. VI в.

На това свети Сикст възразил:

- Аз всякога принасям чиста и непорочна жертва на всесилния Бог Отец, на Неговия Син, нашия Господ Иисус Христос, и на Светия Дух.

- Ние щадим твоята старост - продължавал царят да увещава папата. - Пожали и ти самия себе си и своя клир и го избави от смърт.

- Досега - отвърнал свети Сикст - аз съм се грижил и сега се грижа за себе си и за моя клир, та всички, заедно със себе си, да изтръгна и да избавя от вечната смърт.

- Заведете го - заповядал на войниците Деций - в храма на Марс, нека да принесе там жертва. Ако не направи това, го хвърлете в Мамертиновата тъмница.

Отвели светия папа и двамата дякони в храма на Марс и започнали да ги убеждават да принесат жертва. Но папата казал на войниците:

- О, ослепени от дявола и достойни за всякакво съжаление хора! Защо се покланяте на немите и глухи идоли, които не могат да окажат никаква помощ както на себе си, така и на другите? Послушайте ме, деца мои, покайте се и така избавете душите си от вечните мъки.

Но те, изпълнявайки нареждането на царя, отвели папата и дяконите в Мамертинската тъмница.

Свети архидякон Лаврентий (5), като видял, че отвеждат папата в тъмницата, се обърнал с възклицание към него:

- Къде отиваш, отче мой, без своя син? За къде бързаш, свети архиерее, без своя архидякон? Ти никога не си принасял безкръвната Жертва без моето съслужение, а сега с какво прогневих твоето милосърдие? Нима вече не съм достоен да бъда заедно с теб? Нима ти не ме познаваш като винаги покорен на тебе служител? И ако аз участвах заедно с тебе при принасянето на Божествените Тайни, защо да не участвам заедно с теб и в проливането на своята кръв заради Христа? Вземи, отче мой, своя син със себе си; не оставяй, учителю, своя ученик. Принеси ме в жертва на Бога, както Авраам принесе своя син Исаак (Бит. 22 гл.) и както върховният апостол Петър - първия архидякон Стефан (Деян. гл. 6, 7.). И

само след като видиш, че съм приел мъченически венец, тогава и ти самият пристъпи към него.

Свети Сикст му отговорил:

- Аз не те изоставям, сине мой, но те запазвам за по-големи мъчения: на теб ти предстоят по-големи подвизи заради вярата Христова. Аз съм вече стар и затова излизам на по-лека борба. А на теб ти предстои да покажеш по-славна победа и тържество над мъчителя. Не плачи: знай, че три дена след моята смърт, ти, бидейки левит, ще последваш своя свещеник. На теб не ти е нужно моето присъствие, за да те подкрепям. Илия оставил Елисей, но не го лишил от чудодействена сила (4Царств. гл. 2.). Иди, възползвай се от това време: раздай по собствено усмотрение църковното имущество на бедните и нуждаещите се.

Свети Лаврентий се подчинил: той взел цялото църковно съкровище, като не изключил и утварите, и започнал да обикаля по града, издирвайки скрилите се клирици и бедни християни, като на всекиго помагал според мярката на неговата нужда. Така той стигнал до планината Хелион, където намерил жилището на една вдовица. От смъртта на нейния мъж били изминали вече тридесет и две години. Тази вдовица, на име Кириакия, укривала при себе си много християни, заедно с техните презвитери и клирици. Веднъж, през нощта, свети Лаврентий донесъл тук сребро, дрехи и други необходими предмети и започнал да умива нозете на свещенослужителите и на останалите християни. А вдовицата Кириакия, като припаднала в нозете му, казала:

- Умолявам те, рабе Христов, възложи ръце на главата ми, която много силно ме боли.

Свети Лаврентий й върнал кърпата, с която изтривал нозете на християните, и възложил ръце върху главата й, след като я

осенил с кръстно знамение. После казал:

- В името на нашия Господ Иисус Христос, бъди здрава!

И в същия миг вдовицата се избавила от болката си. В същата нощ свети Лаврентий отишъл в местността, известна под името “Канарийска”, и тук, в дома на един християнин на име Наркис, срещнал много християни. Той умил нозете им и отделил част от църковното съкровище, която им дал за техните нужди. Тук се намирал и един сляп християнин. Той с плач се обърнал към светията:

- Сложи ръка върху очите ми, за да мога да видя лицето ти.

Свети Лаврентий казал:

- Господ Иисус Христос, Който отвори очите на слепия, да даде светлина и на теб!

Заедно с тези думи той осенил с кръстния знак очите на слепеца и той веднага прогледнал и се възрадвал, виждайки лицето на свети Лаврентий. След като излязъл оттук, светият узнал, че в Непотиановите пещери се укриват множество християни. Като взел със себе си сребро за техните нужди, той се запътил натам. Тук той заварил седемдесет и трима християни - мъже и жени. Тук бил и светият презвитер Иустин. След като умил нозете на християните и раздал и последните пари, свети Лаврентий си тръгнал. Като чул, че водят на съд в храма на Телюда светия папа Сикст и двамата дякони, свети Лаврентий побързал да дойде тук, за да види какво ще стане.

Когато папата се появил в съдилището пред Деций и Валериан, царят му казал:

- Като жалим твоята старост, ние ти желаем доброто. Послушай ни и принеси жертва на боговете.

- Пожалете по-добре себе си - отвърнал свети Сикст - и не хулете небесния Бог; разкайте се за проливането на кръвта на светиите, за да не погинете окончателно.

От тези думи Деций се изпълнил със силен гняв и казал на Валериан:

- Ако този не бъде изтребен от числото на живеещите, никой вече не ще се подчинява и не ще се покорява на властите.

- Да се предаде на смърт! - казал Валериан.

Тогава дяконите възкликнали, като се обърнали към мъчителите:

- О, ако вие недостойните бяхте послушали увещанията на нашия отец, с това вие щяхте да избегнете вечните мъки, които ви очакват!

- Още дълго ли - казал Валериан - ще живеят тия и ще ни заплашват с мъки?! Заведете ги в храма на Марс - нека да принесат жертва. А ако не изпълнят това, отсечете им главите!

Храмът на Марс се намирал зад градските стени, пред Апиевите врати. Когато довели светиите, свети Сикст, поглеждайки храма, произнесъл:

- Нека те разруши Христос, Синът на Живия Бог!

Не успели още присъстващите християни да изрекат “амин!”, когато земята започнала да се тресе, част от храма се разрушила и намиращият се в нея идол се разбил. А свети Лаврентий извикал към светия папа:

- Не ме оставяй, отче мой, аз вече раздадох съкровището, както ти ми поръча!

Войниците, като чули за някакво съкровище, хванали свети

Лаврентий и не го пускали, а светия папа и дяконите завели на хълма пред храма и ги предали на смърт. Телата им оставили без погребение. При настъпването на нощта дошли презвитери и дякони, заедно с други християни, и прибрали честните тела. Папата положили в гробница, намираща се в гробницата на Каликст, а дяконите - в гробницата на Претекстат. Свети папа Сикст и неговите дякони Фелицисим и Агапит претърпели мъченическа смърт за Христа в шестия ден на месец август.

След убийството на свети Сикст войниците завели свети Лаврентий при царя и му казали:

- Ние заловихме архидякона на Сикст; той е получил от епископа някакво съкровище и го е скрил някъде.

Като чул за някакво съкровище, царят твърде се зарадвал и като извикал при себе си свети Лаврентий, му казал:

- Къде са църковните съкровища, които си скрил?

Свети Лаврентий не отговорил нищо на това.

Тогава Деций го предал на епарха Валериан, като му казал:

- Разузнай от него за църковните съкровища и го накарай да се поклони на боговете. А ако той не разкрие къде са съкровищата и не се поклони на боговете, нека да погине в мъки!

Валериан взел свети Лаврентий и го предал, за да бъде затворен в тъмница, на военачалника Иполит, който в същото време бил и началник на затвора. Иполит затворил свети Лаврентий в тъмницата, където вече имало и други затворници. Сред тях бил и един грък, на име Луцилий. Той бил престоял вече много време в затвора и от постоянния плач бил ослепял.

- Повярвай - казал му свети Лаврентий - в Божия Син, нашия Господ Иисус Христос, и се кръсти. Той ще ти възвърне зрението.

- Аз още от отдавна имам желание да се кръстя в Христовото име - отвърнал слепият.

- Вярваш ли от цялото си сърце? - попитал свети Лаврентий.

Слепият с плач отвърнал:

- Аз вярвам в Господа Иисус Христос, отричам се от суетните идоли и ги презирам!

Иполит търпеливо слушал разговора между свети Лаврентий и слепеца, желаейки да види дали действително очите на слепия ще се отворят и как ще се извърши това чудо. А свети Лаврентий, след като огласил Луцилий, благословил водата и го кръстил. И в същия миг очите на слепия се отворили и той възкликнал с висок глас:

- Благословен е Господ Иисус Христос, вечният Бог, Който ми дарува зрение!

Чули за това чудо и други слепци и започнали да идват в тъмницата при свети Лаврентий. А той осенявал очите им с кръстния знак, възлагал върху тях ръцете си и призовавайки Христовото име, им възвръщал зрението. Всичко това събуждало неволно удивление у Иполит. След известно време той казал на светия:

- Покажи ми църковните съкровища.

- Ако повярваш - отговорил свети Лаврентий - във всесилния Бог Отец и в Неговия Син - Господ Иисус Христос, то ти ще намериш съкровище и ще ти се даде вечният живот.

- Ако в действителност се сбъдне това, което казваш, тогава

аз ще изпълня всичко, което ме посъветваш - казал Иполит.

- Послушай ме - продължавал свети Лаврентий - и по-скоро изпълни това, което ще те посъветвам: отречи се от глухите и неми идоли и се кръсти.

Иполит се съгласил да стори това, извел свети Лаврентий от затвора и го завел в дома си. След като наставил Иполит в светата вяра и го огласил, свети Лаврентий извършил над него светото Кръщение.

- Аз видях - казал Иполит след Кръщението - безгрешните души, намиращи се в голяма радост. (Това били всъщност именно тия съкровища, за които свети Лаврентий му казал преди, че ще се открият пред него. По време на кръщението Господ в предивно видение му показал небесните блаженства.)

- Заклевам те в Господа Иисуса Христа - обърнал се след това Иполит с молба към свети Лаврентий, - кръсти целия ми дом!

И свети Лаврентий кръстил в дома на Иполит деветнадесет души - мъже и жени. В това време на Иполит била предадена заповед да заведе свети Лаврентий при Валериан. Иполит съобщил това на свети Лаврентий, а той казал:

- Да тръгваме: както за мене, така и за теб се приготвя мъченически венец.

Когато те двамата се явили пред Валериан, последният казал на свети Лаврентий:

- Остави упорството си и ни покажи съкровищата, които, както сам ти говореше, владееш.

- Дай ми време, два или три дена, и аз ще ти покажа съкровищата - му предложил свети Лаврентий.

- Поверявам ти го за три дена - обърнал се Валериан към

Иполит и пуснал свети Лаврентий.

А в тези три дни свети Лаврентий събрал в дома на Иполит множество бедни, вдовици и сираци, слепи, хроми и болни. Когато трите дни изминали, той ги отвел всичките при Деций и Валериан, които се намирали в Салюстиевия палат:

- Ето в тия - обърнал се свети Лаврентий към Деций и Валериан, - които стоят сега пред вас, като - в съсъди, са заключени вечните съкровища. И който влага своето имущество в тях, той отново ще го получи преумножено в Небесното Царство.

Посрамени от тази постъпка на свети Лаврентий, Деций и Валериан много се разгневили, но вече престанали да го разпитват за съкровищата, а започнали да го принуждават да се поклони на идолите.

- За какво плетеш интриги? - казал Валериан. - Принеси жертва на боговете и остави своите магии, на които се надяваш.

- Защо позволявате на дявола да ви учи да принуждавате християните да се покланят на бесовете? - попитал свети Лаврентий. - Размислете сами - справедливо ли е да се отдава поклонение на направения от човек идол и на живеещите в него бесове, като забравяме небесния Бог, Създателя на всичко видимо и невидимо?

Царят се изпълнил с ярост и заповядал да съблекат светията, да го простират на земята и да го бият със скорпиони (скорпион се наричало един вид оръдие за изтезание; то представлявало тънка желязна пръчка с остри зъбци). Били така жестоко светия мъченик, че кръвта му обагрила земята наоколо. А самият Деций през това време говорел:

- Не хули боговете, не хули!

А свети Лаврентий, понасяйки ударите, отговарял:

- Благодаря на моя Бог за това, че ме удостои да стана участник в страданията, които са претърпели Неговите раби - светите мъченици. А ти, нещастнико, си заслепен от своето безумие и ярост.

Тогава Деций заповядал да прекратят мъченията и да вдигнат свети Лаврентий от земята. След това наредил да донесат и да поставят пред него железен одър, дъски, оловни прътове и други оръдия за изтезания. Като посочил към всичко това, той казал:

- С всичко това ще бъдеш измъчван, ако не принесеш жертви на боговете.

- Аз отдавна желаех, подобно на някакво пиршество, тези мъчения - отвърнал свети Лаврентий. - Те за вас са мъчения, а за нас - слава.

- Ако тия мъчения - започнал да се подиграва Деций - за тебе представляват пиршество и слава, тогава ни кажи къде се крият и другите, подобни на тебе, християни, за да ги доведем и тях тук. Нека да пируват заедно с тебе.

- Вие, нечестивци - отвърнал свети Лаврентий, - сте недостойни да видите тези, чиито имена са записани на небесата.

След това царят заповядал да вържат мъченика и да го отведат в Тибериевия дворец, закъдето и сам той се отправил. Като пристигнал тук, той седнал в храма на Дий и наредил да доведат свети Лаврентий.

- Кажи ни - казал той - къде се укриват нечестивите християни, та да можем да очистим града от тях. А ти самият се поклони на боговете и не се надявай на съкровищата, които

си скрил.

- Няма да ти открия къде са Христовите раби - отговорил светият. - А на съкровищата не напразно се уповавам: те са ми добре познати.

- Не мислиш ли да се избавиш от мъки чрез злато или сребро? - попитал царят.

- Аз съм раб на Христа - отвърнал мъченикът - и на Него възлагам цялата си надежда. На мен са ми известни тия небесни съкровища, които е приготвил за мен и за всичките Си раби Христос, моят Бог.

Разгневен, царят наредил да бият светия мъченик с тояги, като в същото време обгарят тялото му с нагорещени железни дъски. По време на тия мъчения свети Лаврентий се молел на Бога:

- Господи Иисусе Христе, Ти, Който си Бог истинен от Бог истинен, помилуй ме мен - Твоя раб! Оклеветиха ме, но аз не се отрекох от Тебе; разпитваха ме и аз изповядах Твоето пресвято име.

После Деций заповядал да бият мъченика с оловни пръти. Докато го биели, свети Лаврентий възкликнал:

- Господи Иисусе Христе, приеми духа ми!

Тогава от небето се чул глас към него:

- Още много страдания ти предстои да претърпиш!

Този глас чули всички. А Деций, като изпаднал в неистова ярост, силно закрещял:

- Римски мъже и народно събрание! Вие чувате гласа на бесовете, които утешават този влъхв и светотатец, който не почита нашите богове, не се покорява на мене - царя, и не се

бои от мъченията!

След това той заповядал отново да простра на земята свети Лаврентий и да го бият със скорпиони. Но светият мъченик се надсмивал над мъченията, посрамвайки Деций, и се молел:

- Благословен си Ти, Господи Боже, Отче на нашия Господ Иисус Христос! Благодаря Ти за това, че нас недостойните Ти удостояваш със Своята милост. Но дарувай ми и Твоята благодат, за да познаят тия, които присъстват тук и ме гледат, че Ти си Утешител на Своите раби!

По време на тази молитва един от войниците, които присъствали на мъченията, на име Роман, повярвал в Христа и възкликнал с висок глас:

- Свети Лаврентий, аз виждам пресветъл юноша, който стои около тебе и изтрива кръвта от твоите рани и от цялото ти тяло! Заклевам те в Господа Христа, Който ти изпрати Своя ангел, не ме оставяй!

Деций казал на Валериан:

- Ние сме победени от тоя магьосник!

Тогава той заповядал да отвържат мъченика от уреда за мъчения и го предал на Иполит, за да го отведе в затвора. А войникът Роман, като донесъл пълно ведро с вода, дошъл при свети Лаврентий и паднал в нозете му, молейки го със сълзи да извърши кръщение над него. След като бил кръстен, неочаквано дошли други войници, заловили го и го отвели при царя. А той, още преди да го попитат, изповядвал:

- Аз съм християнин!

Царят наредил веднага да го обезглавят. Тогава отвели Роман през Саларийските порти извън града и му отсекли главата. Това станало в деветия ден на месец август.

Споменатият презвитер Иустин взел тялото му през нощта и с чест го предал на погребение.

В същата нощ Деций и Валериан, докато били в Олимпиадските бани, недалече от двореца Салюстия, заповядали да приготвят съдилището, за да бъде представен свети Лаврентий на последен съд. Заедно с това те заповядали да се приготвят и всички оръдия за изтезания. Като узнал това, Иполит заплакал. А свети Лаврентий, утешавайки го, му говорел:

- Не плачи за мен, а по-добре се радвай, тъй като аз отивам, за да получа славен мъченически венец.

- Защо да не мога да извикам заедно с теб: “Аз съм християнин!”, за да умрем заедно! - попитал Иполит.

- Запази засега - казал свети Лаврентий - своето изповедание в сърцето си. След немного време аз ще те призова, а ти ще чуеш и ще дойдеш при мен.

Щом царят и Валериан седнали на съдийското място, довели светия мъченик Лаврентий.

- Остави своето вълшебство - му казал Деций - и ни открий от какъв род си.

- Родил съм се в Испания - отговорил светият - възпитанието си получих в Рим и от младенческа възраст съм християнин. Още от детинство съм научен на Божия закон.

- Това ли наричаш Божий закон: да не почиташ боговете и да не се боиш от мъчения? - попитал царят.

- Законът, на който съм научен - отговорил светият, - ми е открил и ме заставя да почитам моя Бог, Господ Иисус Христос; укрепяван с Неговото име, аз действително не се боя от мъченията, с които ме заплашваш.

- Принеси жертва на боговете! - казал царят. - А ако не направиш това, ще те измъчвам цяла нощ.

На това свети Лаврентий отговорил:

- Тази нощ за мене не е тъмна, но цяла е озарена от светлина.

Мъчителят заповядал да го бият по устата с камъни. А светият мъченик още повече се укрепявал духом, посрамвайки царя и благодарейки на Бога.

- Донесете железен одър! - казал Деций. - Нека тази нощ гордият Лаврентий да легне върху него.

Донесли одърът, който представлявал желязна решетка. Поставили го пред Деций и Валериан, а после съблекли светия мъченик и го сложили върху него, а под одъра разпалили въглища. При това слугите притискали отгоре свети Лаврентий с железни тризъбци, както се пече месо за храна.

- Принеси жертва на боговете - казал царят.

- Аз ще принеса със съкрушен дух самия себе си в жертва на моя Бог, подобно на благоуханно кадиво - отвърнал мъченикът.

А през това време слугите още повече разпалвали огъня, който все по-силно нагорещявал одъра.

- Знай, окаяни - обърнал се мъченикът към царя, - че тия горящи въглени готвят на мене почивка, а на тебе - вечни мъки! Знае моят Господ, че когато бях оклеветен заради изповядването на Неговото свято име, не се отвърнах от Него, но когато ме попитаха, казах, че съм християнин. И сега, намирайки се върху огъня, Му благодаря!

- Къде е тоя огън, с който ни заплашваш? - попитал Валериан.

- О, безумни и слепи! - отвърнал светият. - Знайте, че тези въглени, върху които сега ме горите, са като прохлада за моята душа, а за вашите души приготвят неугасим огън!

Всички присъстващи се удивлявали на жестокостта на царя, който заповядал да бъде изпечен жив човек. А свети Лаврентий говорел с просветнало лице:

- Благодаря Ти, Господи Иисусе Христе, понеже ме укрепи!

И като вдигнал очите си към Деций и Валериан, казал:

- Ето, окаяни, вече изпекохте тялото ми от едната страна, обърнете ме на другата и изяжте изпеченото!

А после казал, славейки Бога:

- Благодаря Ти, Господи Иисусе Христе, за това, че ме сподоби да вляза през Твоите врати!

С тези думи той изпуснал духа си.

Като видели, че мъченикът е умрял, Деций и Валериан със срам си отишли, оставяйки тялото му върху одъра. Иполит прибрал, преди слънцето да изгрее, честното и многострадално тяло на светия мъченик. След като го обвил в плащаница с аромати, той изпратил известие на презвитер Иустин. Презвитерът веднага дошъл при Иполит и двамата пренесли тялото до дома на по-горе споменатата вдовица Кириакия. То останало тук до вечерта. През целия този ден те постили и проливали сълзи.

Късно вечерта, придружени от многобройно множество християни, плачейки, те отнесли тялото в една пещера, която се намирала в принадлежащо на вдовицата място. Тук те извършили всенощно бдение и с чест погребали мъченика. Светият презвитер Иустин извършил Божествена литургия и всички се причастили с Пречистите Тайни на Христовите Тяло

и Кръв.

Светият мъченик Лаврентий завършил своя страдалчески живот в десетия ден на месец август. А свети Иполит заедно с други пострадал на третия ден след смъртта на свети Лаврентий, за което по-пространно ще бъде разказано на своето си място. А за всичко това - слава на нашия Бог, прославян в Троица сега и всякога и во веки веков. Амин*.

* Свети Лаврентий пострадал мъченически в 258 г. Мястото, където бил погребан, се намирало от източната страна на Рим, на около километър от града, на Тибуртинския път. На това място, по свидетелството на Анастасий Библиотекар, император Константин Велики построил в чест на светията великолепен храм. Мощите, или по-точно - част от мощите, на свети Лаврентий били положени в църквата на негово име в Цариград, по времето на Теодосий Младши, на 27 септември. Сега мощите на свети Лаврентий се намират в Рим, в посветената на неговото име църква на Тибуртинския път, а главата му - в църквата на неговото име в двореца Квиринал. Бел.ред.

*(1) Името **Сикст**, според други - Ксист, извеждат от ξυστός - изгладен, полиран, или - от ξυστόν (копие); други го извеждат от латинското sisto - твърдо стоящ, твърдо поставен.*

*(2) **Деций** - император от 249 до 251 г.*

(5) В описваното време задълженията на архидякона били свързани не само със църковното богослужение, но и със управляването на църковното имущество, с подпомагането на бедните и устрояването на безприютните.

Тропарь мученика архидиакона Лаврентия

глас 4

Мученик Твой, Господи, Лаврентий/ во страдании своем венец прият нетленный от Тебе, Бога нашего,/ имеяй бо крепость Твою,/ мучителей низложи,/ сокруши и демонов немощныя дерзости. / Того молитвами// спаси души наша.

(Перевод: Мученик Твой, Господи, Лаврентий подвигом своим венец нетленный получил от Тебя, Бога нашего; ибо он, имея силу Твою, мучителей низложил, сокрушил и демонов немощные дерзости. По молитвам его, Христе Боже, спаси души наши.)

Кондак, глас 2:

Огнем божественным распалив сердце твое, огнь страстей до конца испепелил еси, страдальцев утверждение, богоносе мучениче Лаврентие, и в страданиих вопиял еси верно: ничтоже мя разлучит любве Христовы.

(Разпалил с божествен огън сърцето си, си унищожил огъня на страстите, утвърждение на страдалците, богоносче, мъчениче Лаврентие, и сред страданията вярно си зовял: нищо не ще ме отдели от любовта Христова.)

Молитва священномученику Лаврентию Римскому, архидиакону

О, пресвяты́й и преди́вный страстоте́рпче Христо́в, архидиа́коне Лавре́нтие! Восхваля́юще ве́ру и страда́ния твоя́, почита́ем побе́ду и венцено́сное прохожде́ние твое́ горя́щее у́глие от тьмы ве́ка сего́ ко све́ту невече́рнему Престо́ла Вели́чествия Бо́жия. Тем же у́бо мо́лим тя: я́коже дре́вле притека́вшия с ве́рою к покро́ву твоему́ чудесы́ твои́ми утверди́л еси́, та́ко да прии́меши и нас под покро́в твой, и в

боле́зни и в печа́лех на́ших засту́пник нам да бу́деши и я́коже от слепоты́ теле́сных оче́с Крискентиа́на преложе́нием рук исцели́л еси́, та́ко да исцели́ши предста́тельством твои́м у Престо́ла Бо́жия и на́шу душе́вную слепоту́. При́зри на разслабле́ние на́ше теле́сное и душе́вное, и укрепи́ нас бо́дренностию проти́ву враг на́ших ви́димых и неви́димых, удруча́ющих нас напа́стьми, да твое́ю по́мощию путь маловре́менныя жи́зни сея́ преше́дше, непобежде́ни от бед и скорбе́й и вся́каго лю́таго обстоя́ния, дости́гнем непресту́пныя сла́вы вели́чествия Бо́жия, иде́же предстоя́, мо́лишися со дерзнове́нием за лю́ди прибега́ющия с ве́рою к тебе́ и воспева́ющия ди́внаго во святы́х Бо́га Изра́илева во ве́ки веко́в. Ами́нь.

ЧЕТИ-МИНЕИТЪ

buditeli.info © 2017